

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Tuturor Sfinților

Evangelia Duminicii întâi după Rusalii

Ev. Matei 10, 32-33; 37-38; 19, 27-30

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: pentru cel care va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, voi mărturisi și Eu pentru el înaintea Tatălui Meu, care este în ceruri. Iar de cel care se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, și Eu Mă voi lepăda de el înaintea Tatălui Meu, care este în ceruri.

Cel ce iubește pe tată ori pe mamă mai mult, decât pe Mine, nu este vrednic de Mine. Cel ce iubește pe fiu ori pe fiică mai mult, decât pe Mine, nu este vrednic de Mine. Și cine nu-și va lua crucea sa și nu va veni după Mine, acela nu este vrednic de Mine.

Atunci, răspunzând, Petru a zis către Dânsul: iată noi am lăsat toate și am urmat Ție; oare, ce vom avea noi? Iar Iisus a zis către ei: adevărat vă spun vouă că voi, cei care M-ați urmat pe Mine, la nașterea din nou a lumii, când va ședea Fiul Omului pe scaunul slavei Sale, veți ședea și voi pe douăsprezece scaune, judecând cele douăsprezece seminții ale lui Israel. Și oricine a lăsat case, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau femeie, sau feciori, sau țarini pentru numele Meu, însutit va lua înapoi și viața veșnică va moșteni.

Dar mulți din cei dintâi vor fi pe urmă, și din cei de pe urmă vor fi întâi.

Astăzi este Lăsatul Secului pentru Postul Sfinților Apostoli

Conform rânduielilor bisericești, Duminica Tuturor Sfinților este și ziua premergătoare Postului Sfinților Apostoli. Acest post este în strânsă legătura cu pregătirea noastră misionară, apostolică, prin care suntem chemați a vesti lumii pe Domnul Hristos, ca unii care ne-am împărtășit de trăirile duhovnicești și de bucuriile netrecătoare prilejuite de întreaga perioadă pascală.

Duhul Sfânt lucrează în noi Sfințenie

Toate duminicile de pe parcursul anului bisericesc sunt mari, dar duminica trecută a fost prin excelență Duminica Mare. De la această duminică încep a se număra duminicile de pe parcursul anului pentru a ne atrage atenția că din momentul Pogorării Duhului Sfânt începe de fapt timpul mântuirii noastre, care nu corespunde cu modalitățile de a se socoti timpul în lume. Timpul mântuirii noastre are și un ritm diferit, în strânsă legătură cu lucrarea Duhului Sfânt care are în vedere veșnicia, manifestarea noastră în prezența Sfintei Treimi.

(continuare în pagina a doua)

Cuvinte alese din imnele liturgice

Spăimântatu-s-a de aceasta cerul, și marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupește și pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceasta, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, în-cepătoriile cetelor îngerești și omenești te slăvesc.

O, dumnezeiești Stăpâni, Heruvimi, Serafimi, Domnii, Îngeri, Scau-ne, toate Căpeteniile și preamărite Puteri și Sfinți Arhangheli, faceți rugăciune la Dumnezeu ca, bine viețuind, să dobândim mântuire și să ne izbăvim de neazuri.

Înaintemergătorule, ca acela ce ai fost proroc mai ales, împreună cu toți prorocii, învrednicește-ne tuturor bunătăților și pe noi, cei îngreuiți de patimi și pururea cuprinși de ispitele celui viclean și de înșelăciunile vieții, ca să vă cinstim cu credință.

Canon de rugăciune către puterile cerești și către toți sfinții

Duhul Sfânt lucrează în noi Sfîntenie

(continuare din prima pagină)

Știm că Mântuitorul Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Cel Ce de la Tatăl, a coborât pe pământ, iar după Patimile, Moartea și Învierea Sa, S-a înălțat la ceruri purtând cu Sine firea omenească pe care o face părtaşă dumnezeirii, oferind posibilitatea oricărui om să devină sălaș al Sf. Treimi. Fiecare dintre noi, prin harul și lucrarea Duhului Sfânt, prin Sfânta Taină a Botezului și apoi, prin celelalte Sfinte Taine ale Bisericii, înnoiește întru sine conștiința prezenței și a lucrării lui Dumnezeu. Dispunem de un potențial extraordinar prin prezența Lui în noi, dar important e să știm să folosim acest potențial și de aceea Pogorârea Duhului Sfânt ne pune în evidență importanța și lucrarea celei de-a treia Persoane din sânul Sfintei Treimi.

Despre Tatăl sau despre Fiul mintea noastră poate cuprinde câte ceva. Mai greu este să cuprinzi despre ceea ce înseamnă Duhul Sfânt. Prin întruparea Fiului noi am primit o percepție „umanizantă” despre Dumnezeu. Ni s-a înfățișat ca om și astfel noi îl putem reprezenta în icoane. Tatăl care creează și binecuvintează, prin statutul de Tatăl al Fiului primește în mintea noastră, de asemenea, o imagine umanizantă. Ni-l înfățișăm în minte tot uman, ca fiind - cum zice Proorocul Daniel - „Cel vechi de zile” (Daniel 7,9). Duhul Sfânt însă se înfățișează foarte diferit. Uneori nici nu este descrisă persoana Duhului Sfânt, ci doar prezența Sa. La crearea lumii spune Cartea Facerii: „Duhul lui Dumnezeu se purta pe deasupra apelor” (Facere I, 2). A stabilit și știința că viața pe pământ a pornit din apă.

Proorocii Vechiului Testament vorbesc despre Duhul Sfânt ca despre o stare pe care o simțeau, o trăiau și o vesteau spre îndreptarea semenilor: „Duhul Domnului este peste mine, pentru că M-a uns să binevestesc săracilor izbăvire și celor credincioși împlinirea nădejzilor” (Isaia 61,1). Tot despre o stare vorbește și psalmistul David când cere în rugăciunea sa: „Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine” (Psalmul 50).

Botezul Domnului înfățișează însă pe Duhul Sfânt în chip de porumbel, semn al curățeniei, al nevinovăției, dar și semn al păcii, al izbăvirii omului de mânia lui Dumnezeu, așa cum ne spune Cartea Facerii, arătând că porumbelul trimis de pe corabia lui Noe s-a întors înapoi purtând o ramură de măsline, semn că a încetat pedeapsa potopului. La Iordan, Duhul Sfânt pogorâre peste Fiul lui Dumnezeu, dar nu numai peste El și nu numai atunci, căci, iată, Duminica Cincizecimii ne înfățișează pe Duhul Sfânt coborând peste apostoli în chip de limbi de foc. Mai mult, Cartea Faptele Apostolilor vorbește adeseori despre importanța pe care o acordă apostolii în a distribui, în a oferi, a împărtăși celorlalți Duhul Sfânt pe care L-au primit la Cincizecime.

Te poți întreba: dacă Duhul Sfânt a fost prezent înainte de întruparea Fiului lui Dumnezeu, de ce trebuie să serbăm Pogorârea Duhului Sfânt abia după patimile, moartea și Învierea Domnului nostru Iisus Hristos? Pogorârea Duhului Sfânt inaugurează în oameni o nouă stare, o nouă perioadă, un nou timp, timpul lui Hristos în noi. Prezența Duhului Sfânt ni-l face pe Hristos contemporan și intim al nostru. Prin pogorârea Duhului Sfânt ucenicii s-au transformat. Ei care stăteau ascunși de frica iudeilor au ieșit în piață și au început a vorbi, și nu vorbeau oricum, ci în multe limbi încât și alte popoare care veneau la Ierusalim își auzeau în limba lor vestit cuvântul Evangheliei. Câtă diferență între această diversitate a limbilor din ziua Cincizecimii și cealaltă, de la Turnul Babel, când Dumnezeu le-a dăruit oamenilor limbi diferite, încât nu s-au mai înțeles să contruiască acel edificiu al truției umane și al unei asigurări fără Dumnezeu. La Turnul Babel toți vorbeau, nu mai înțelegea nimeni, vorbeau, dar nu comunicau, pe când la Pogorârea Duhului Sfânt limbile de foc pogorâte asupra apostolilor îi aduc pe ei în stare de a se comunica pe ei înșiși, nu doar de a vorbi diferit, dar de a-i trage și pe cei de alte limbi spre credința în Hristos.

Fiecare dintre noi, prin Taina Botezului și prin celelalte

sfinte taine suntem purtători de Hristos și lucrători ai operei Duhului Sfânt prin talentul nostru, prin însușirile și calitățile noastre. Prin modul în care ne exprimăm printre oameni suntem chemați să împărtășim lumii bucuria prezenței Duhului Sfânt. Viața creștină înseamnă să împărtășești pe Dumnezeu prin viața ta.

Când te rogi îți vin multe cuvinte, dar cel mai greu e să începi rugăciunea, și pentru acest motiv, în rânduiala de rugăciune a bisericii întotdeauna sunt incluse rugăciunile începătoare, rugăciunea pe care o face preotul împreună cu credincioșii, rugăciunea personală a creștinului. Sunt foarte mulți creștini care nu știu rugăciunile începătoare, ceea ce îți pune semne de întrebare serioase despre cum își începe omul rugăciunea. Cum să o începi te învață Biserica: invocând prezența Duhului Sfânt. Rugăciunile începătoare pornesc tocmai cu invocarea prezenței Duhului Sfânt, una din rugăciuni fiind „Împărate cerească”, rugăciune care, dincolo de caracterul de adresare către Dumnezeu are un pronunțat caracter formativ pentru fiecare dintre noi, pentru că ne îndreaptă mintea spre ceea ce trebuie să primim atunci când ne rugăm. E numit în această rugăciune Duhul Sfânt - „Mângâietorul” - pentru că adevărata mângâiere a sufletului o aduce în noi numai prezența lui Dumnezeu, prin lucrarea Duhului Sfânt. Dumnezeu nu ne este accesibil în esența Sa, nimeni nu poate să ajungă la pătrunderea ființei lui Dumnezeu. El ne este accesibil prin lucrările Sale, prin opera mântuitoare a Fiului, care este mereu actualizată, readusă mereu la timp în prezent prin lucrarea Sfântului Duh.

Tot ceea ce spunem despre Dumnezeu - că e bun, milostiv, atotputernic, Cel care poartă grijă de toate - toate acestea sunt expresii care definesc lucrarea Duhului Sfânt între oameni. Calitatea Sa de mângâietor îți aduce sentimentul de împlinire, de mulțumire sau de fericire. Duhul Sfânt „Împăratul cerurilor”, e una dintre persoanele care participă la ființa Sfintei Treimi. Este „Duh al adevărului” și asta ne atrage atenția asupra importanței pe care o are sinceritatea cu noi înșine atunci când ne rugăm și atunci când ne manifestăm ca oameni, ca și creștini. Când ne mințim între noi, Duhul adevărului nu mai este întru noi.

Duhul Sfânt mai este numit „Dătătorul de viață” pentru că se întâmplă acest paradox cu viața noastră: din cauza păcatului rămânem vii, dar suntem morți sufletește, astfel că avem nevoie de înnoire în Duhul Sfânt, iar înnoirea se face în primul rând prin Sfintele Taine ale Bisericii, prin Sfânta Liturghie, prin Sfânta Împărtășanie. Nici nu această Împărtășanie cu Trupul și Sângele Mântuitorului nu ar fi posibilă fără lucrarea Duhului Sfânt pentru că Sfânta Împărtășanie se consacră de către preot în altar prin invocarea - cu mâinile ridicate - a Duhului Sfânt, chemându-l: „Vino și fă pâinea aceasta Trupul Mântuitorului Iisus Hristos, și ceea ce este în potirul acesta, Sângele Domnului Hristos”. Starea de rugăciune și participarea la aceasta te umple de Duh Sfânt. Nu se poate explica, pentru că Duhul Sfânt e purtătorul sfînteniei, prin Duhul Sfânt ni se împărtășește nouă Dumnezeu.

Pogorârea Duhului Sfânt peste apostoli a înscris această zi ca zi de naștere a Bisericii pentru că urmare a cuvântării lui Petru - ca la 3 000 de oameni s-au creștinat - a luat ființă cea dintâi comunitate creștină, cea dintâi adunare, eglisea (biserica) privită de data aceasta ca mulțime a creștinilor. Pogorârea Duhului Sfânt s-a făcut în chipul limbilor de foc - preînchipuite în zilele noastre de ramurile de tei binecuvântate - ce i-a transformat pe apostoli în făclii, în lumânări care să aducă lumină. Mântuitorul spune: „Nici nu aprind făclie și o pun sub obroc, ci în sfeșnic, și luminează tuturor celor din casă. Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, încât să vadă faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri” (Matei, 5,15-16). Prin Duhul Sfânt fiecare dintre noi devenim o lumânare pentru cei din jurul nostru, dar lumânarea, ca să poată lumina, trebuie să se și consume pe sine. Asta de fapt au făcut Toți Sfînții, serbați în această primă duminică după Rusalii, ca încununare a lucrării Duhului Sfânt prin oameni.

Pr. Mihai Mărgineanu

Căsătoria este, înainte de orice, unirea sufletului cu Dumnezeu

Dacă înainte de Hristos, Tobit (8, 8) a zis cuvântul: „Doamne, iată, iau pe această soră (în Domnul) a mea, nu pentru împlinirea poftelor mele, ci o fac cu inimă curată”, cine, în vremea noastră mai crede așa? Căsătoria nu este numai o aprindere de trupuri, iar unde este numai atâta vine ura și face vrajbă! Nunta este mai mult decât acestea, este chip al unirii sufletului cu Dumnezeu. De aceea, numai când cei doi soți sunt uniți cu sufletul în Dumnezeu dăinuiește și unirea cea trupească și aduce roade după Dumnezeu: **copii curați, trăgători spre El.**

Mai este și altceva, o problemă mai intimă: sunt convins că cei mai mulți tineri se gândesc la o căsătorie pentru plăceri, mai întâi, ceea ce este o mare greșală. Aceste lucruri ți le-a dat Dumnezeu gratuit, nu trebuie să te mai preocupe.

Nu nașterea de copii e un scop suprem al căsătoriei, ci stimularea reciprocă pentru mântuire. Nașterea de copii e o consecință. Sigur că ai să te bucuri și de aceste lucruri, dar să nu fie o lună de miere și o viață de amar.

O căsnicie trebuie să fie dintru început solidă. Cum se zice, dacă trăiești prezentul, repari trecutul și câștigi și viitorul. Așadar, este o greșală să construiești o relație pe niște motive imediate. Trebuie gândit dacă ea rezistă la toate greutățile binecuvântate ale căsniciei.

(Din învățăturile Părintelui Arsenie Boca)

Amintirea în rugăciune a unor persoane dragi

Slujba Sfintei Liturghii și Pomenirea pentru cei răposați din această sâmbătă a avut o rezonanță aparte prin faptul că împreună cu cei răposați a fost pomenit regretatul socru, tată și bunic **MIHAI ANTONOVICI**, la împlinirea a 40 de zile de la deces. Masa de praznic organizată în curtea bisericii a avut caracter evocator, dar a constituit totodată un bun prilej pentru dialogul duhovnicesc, participanții arătând interes pentru cunoașterea și aprofundarea rânduielilor bisericesti privitoare la cei răposați.

Astăzi, duminică 11 iunie, la sfârșitul Sfintei Liturghii, va fi oficiată slujbă de pomenire pentru **CĂTALIN OVIDIU POP**, regretatul nostru corist, la împlinirea unui an de la mutarea la cele veșnice, urmare unui grav accident rutier.

Încep lucrările de pregătire a bisericii

De mâine începem lucrările de reparații, zugrăveli și vopsitorie pentru interiorul bisericii Toma Cozma. Dacă executarea acestor lucrări o va impune, vom oficia slujbele din următoarele duminici și sărbători în aer liber, pe platoul din fața bisericii.

Apelăm pe această cale la toți cei care ne pot ajuta pentru a ne acorda sprijin material spre a putea duce la bun sfârșit aceste lucrări atât de necesare în vederea slujbei de resfințire a bisericii noastre.

Cronicar

**Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274**

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844

Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,

Colectiv redacțional:

Contact: tel. 0741 706 602, redactor_sef@yahoo.com

Vasilica Onofrei, Doru-Dumitru Sîrghie, Valentin Burlacu, Răzvan
Chițaș, Vlad-Mihai Carpiuc, Ramona-Maria Bogos, Pr. Mihai
Mărgineanu (coord.)

Grafică: Elena Gheorghiuță, Mădălina Brăteanu, Raluca Negrea,
Dan-Andrei Morteci

Administratori site parohie/pagină facebook:

Alexandru Losonczy, Costel Dumitru, Vasilica Onofrei

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea
acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și
filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN
RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen
Bank Iași

Întâlnirea Internațională a Tinerilor Ortodocși ce
se va desfășura în anul 2017 la Iași își dorește a fi un
eveniment important, cu caracter național și internațional, ce
va aduna în capitala Moldovei 7000 de tineri.

5000 de tineri cu vârsta cuprinsă între 16 și 35 de ani
vor fi prezenți la Iași încă din data de 1 septembrie iar în ziua
de duminică, 3 septembrie alți 2000 de tineri din
Arhiepiscopia Iașilor vor fi prezenți la Iași doar pentru o zi.

Așteptăm la Iași între 1-4 Septembrie tineri ortodocși
din România, Republica Moldova, Ucraina, Grecia, Serbia,
Albania, Macedonia, Franța, Germania, Belgia, Italia, Spania,
Portugalia, Irlanda, Marea Britanie, Elveția, Turcia, Iordania,
Siria dar și de pe continentul african.

Detalii: <http://ito2017.ro/>

PROGRAM LITURGIC ÎN ACEASTĂ SĂPTĂMÂNĂ

***Duminică, 11 iunie**

-ora 8.00, Utrenia și Sf. Liturghie,
urmată de

-ora 18.00, Paraclisul Maicii
Domnului

***Miercuri, 14 iunie**

- ora 7.00, Spovedit

- ora 8.00, Acatistul Sf. Toma

***Joi, 15 iunie,**

- ora 18.00, Acatistul Sf. M. Mc.
Ecaterina

- ora 18.30, Spovedit

***Vineri, 16 iunie**

- ora 18.00 – Slujba Sfântului
Maslu, cu rugăciuni pentru toți
elevii și studenții care au examene

- ora 18.30, Spovedit

***Sâmbătă, 17 iunie,**

- ora 7.00, Utrenia și Sfânta
Liturghie

- ora 10.00, Pomenirea morților

- ora 18.00, Slujba Vecerniei

- ora 18.30, Spovedit

Cine nu se roagă dimineața și seara, cine nu-și face vreme de Dumnezeu, acela poate să știe că nici n-are Dumnezeu

Un punct de angajare în viața duhovnicească, este rugăciunea de
dimineață și de seară și de la vremea mesei. Nu poți avea credință în
Dumnezeu dacă nu te rogi lui Dumnezeu. Sunt unii oameni care se
socotesc credincioși, dar nu se roagă. Ceea ce nu știu ei, pentru că li se
întunecă mințile, este aceea că renunță la vorbirea minții cu Dumnezeu.
Un om credincios nu poate să nu-I spună lui Dumnezeu cele ce le poartă
în suflet, nu poate să nu aducă preamărire lui Dumnezeu.

Sunt unii care se numesc credincioși și se mulțumesc doar să mediteze,
doar să gândească la niște lucruri care țin de credință, dar care nu
adâncesc aceste lucruri în așa fel încât să izbucnească din sufletul lor și
în rugăciune. Să nu uităm de ce suntem în fața lui Dumnezeu: „Când îți
vei aduce aminte de Dumnezeu, înmulțește rugăciunile, pentru ca atunci
când Îi vei uita, Domnul să-Și aducă aminte de tine“. Nu poți să ai o
viață evlavioasă, așa cum nu poți să-ți arăți credința în Dumnezeu, fără
să vorbești cu Dumnezeu, fără să începi ziua cu Dumnezeu și să o
sfârșești cu Dumnezeu, mai ales când știi că rugăciunea e întâlnirea cu
Dumnezeu. Cine nu se roagă dimineața și seara, cine nu-și face vreme
de Dumnezeu, acela poate să știe că nici n-are Dumnezeu. Dacă ai
Dumnezeu, atunci nu poți ocoli pe Dumnezeu. Trebuie găsită vreme
anume pentru Dumnezeu (măcar 5-10 minute, dimineața și seara).
Trebuie să găsești timp și pentru Dumnezeu, așa cum găsești pentru
atâtea lucruri pe care le faci. Să stai în fața lui Dumnezeu cu atitudine de
credință, în picioare, în genunchi, așa ca să știi că vorbești cu
Dumnezeu, nu oricum. E adevărat că credința vine împlinind lucrurile
lui Dumnezeu, de aceea noi pornim cu credința, cu câtă o avem și
întărim în credință, dar numai dacă facem lucrurile credinței. Nimic nu
te învață să te rogi decât însăși rugăciunea, însuși faptul de a te angaja în
rugăciune. Nu te rogi, scazi în rugăciune; te rogi, înaintezi în rugăciune.

Cineva spunea: „Roagă-te cum poți, ca să ajungi să te rogi cum trebuie“.
Dacă nu te rogi, sau dacă te rogi prea puțin, dacă rugăciunea e atât de
puțină în viața ta încât nu poți să te cercetezi pe tine însuși în rugăciune,
înseamnă că nu ai folosit rugăciunea (pe care o faci și în grabă, și
superficial). În orice caz, un program de rugăciune trebuie să ai. Oricum
te-ai ruga, trebuie să te rogi și dimineața, și seara, și la vremea mesei.